

במדינה

לריב עם בעלי העמדות הרישמיות של משרד החוץ בממשלה הקואליציונית.

שערוריות

הפרשה המזורה של סוכן חשאי אפס-אפס-אפס

השיחה שטפה בקלות. הסופר חיים בר-מאנט, המשוררת קארן גרשון והמשורר עמנואל ליטבינוביץ אירחו לחברה את רחל (הרקיע החמישי) איתן. הנוף הנעים ש' נשקף מחומת העיר העתיקה לתוך מרפסת החדר במלון המלך דויד, ירושלים, תרם את שלו והשיחה התרבותית קלחה שעות רבות בנחת.

עמנואל ליטבינוב החל לספר על ימי ילדותו עת גדל בשכונת עוני עם שבעת אחיו ואחותו האחת. הוא הזכיר כלל-עניינם חשוב: „כאשר אתה חותך תפוח אחד ל- ארבעה רבצים, אין ספק שתמדוד במילי מטרים את הרבע שלך, לבדוק אם לא קופחת.“

חדרנית איטית. השיחה היתה צריכה לשמש חומר-גלם לראיון שעמדה רחל איתן לפרסם במוסף ספרותי, לרגל הדו-שיח עם הסופרים האנגלו-יהודים שנערך לאחרונה בארץ.

השיחה המשוהבת נכנסה לשעתה ה- רביעית. הסופרים החליפו ביניהם כתבי-יד לשם עיון ביצירות שטרם פורסמו. ליטבינוב הזמין הסופרים ארוחה לחדר.

החדרנית המגישה היתה איטית מאד. היא נכנסה ויצאה פעמים רבות, עד שהתקיימה את הארוחה כדת וכדין.

בטחונן זרין. משירו הארבעה, ב- סיום השיחה, לטרקלין המלון, פג תיאבונה של רחל איתן לחלוטין. לפתע ניגש אליה צעיר זרין שהציג עצמו כקצין בטחון. הוא ביקש לעצרה על גיהול שיחה פוליטית מול חומת העיר העתיקה. את הדו-שיח על כך קיבל מאת החדרנית.

הסופרים הנוהמים הקימו שערוניה, יצאו את המלון וזעזעו. מנהל המלון, ב- נארד שויר בן ה-44, היה אובד עצות, לא ידע מה לעשות. הוא רץ אחר רחל איתן, סיפר על מקרה באורח חשוד שישב כל היום מול חומת העיר העתיקה ועיון בעיתון ערבי דווקא.

אחר כך הסביר שויר כי בעצם היה זה קצת משונה בעיניו שאשה שוהה שעות כה רבות עם גברים בחדר של מלון וליטבינוב ניסה לפייס את רחל איתן. הוא הציע לה לבקר במלון לזמן יתור ממושך, כדי להיחזק עד כמה שירותיו (להוציא את שירותי הריגול הנגדי) מעולים.

רחל איתן התעלמה מכל הפניות, היא

• לא-קורב של מי שהיה שר החוץ הסובייטי (1940-1929), הקומיסאר היהודי מקסים מקסימוביץ ליטבינוב. כאשר התנדב עמנואל ליטבינוב, שהיה ידוע באני-גליה של שנות הארבעים בהשקפותיו ה-קומוניסטיות, לשירות צבאי, הכתירה ה-עיתונות הלונדונית את העניין בכותרת: ליטבינוב התנדב לצבא, אבל זה לא ה-קומיסאר.

סופרת איתן

מרגלת? אפילו לא בשבדיה

(המשך מעמוד 14)

החברים הלא-מרוצים לרטון ביחידות, איש לעצמו, מבלי שיוכלו לגבש את ש-רוחיהם לכוח רב-עוצמה.

אולם ההנהגה לא הסתפקה בחייה. היא הפיצה מצידה שמועה אחרת, בתקווה שזו תנטרל את השמועה הראשונה. תוכנה: מפים לא עזבה עקשיו את הקואליציה על רקע תוספת-היוקר, כדי שתוכל בחילות השנה הבאה לעזוב אותה על רקע התג-ברות האבטלה.

רבים מהברי מפים, שהאמינו דווקא ב-נכונותה של השמועה הראשונה, מסרבים להאמין בנכונותה של השמועה השנייה.

היא נראית להם דמיונית.

יחסים מרחביים

ערכו של בן-שיח

בשפה הצרפתית קיים מושג בעל מש-מעות רבה: „בן-שיח בעל-ערך“.

כשקיים סיכסוך בין שני הצדדים, מחפש הצד שוחר-השלום „בן-שיח“ כזה אצל הצד השני. לא סתם איש מן המחנה השני, אלא איש „בעל-ערך“. כלומר: איש שקולו יישמע בצד השני, שהוא די מקובל בצד השני כדי שיוכל לפעול למען ישוב ה-סיכסוך.

בפני כל שוחר-שלום בישראל עומדת הבעייה המתמדת איך למצוא בן-שיח כ-א-לה בעולם הערבי.

כולם שונאים. כאשר הביאו אנשי מפים את העסקן האלגירי הגולה, עבד-אל-ראזק עבד-אל-קאדר, לביקור בישראל (העולם הזה 1511), הם טענו כי הנה מצ-או בן-שיח כזה.

אכן, עבד-אל-קאדר הוא ערבי אמיתי, נצר למשפחה אלגירית מפארת.

אולם כבר הכרותו הראשונות הוכיחו כי ערכו כבן-שיח מפותק. כי לא זה בל-בד שהוא אישיות בלתי-רצויה בשתי מ-רותיו — סוריה ואלגיריה — אלא ש-הוא גם שונא במידה שווה את כל המיש-טרים והמנהיגים הערביים הקיימים, החל באל-חביב בירגיבה („סוכן אמריקאי“) ו-כלה בגמאל עבד-אל-נאצר („פאשיסט תת-מפותח“).

את תקותיו לשלום תלה במהפכה דמו-קרטית ערבית, בעלת אופי „מארכסיסטי-לניניסטי“, שתבוא אי-פעם. הוא לא הסתיר כי אינו מייצג שום קבוצה הפועלת באופן מעשי למען מהפכה כזאת — כך שאין היא אלא חזון מופשט.

איש דא יחזור. השבוע הרחיק עבד-אל-קאדר לכת. בהרצאה שנשא במועדון ה-מפ"מי צוותא, קבע שתי קביעות שימצאו חן בעיני כל לאומן ישראלי:

- איש מבין פליטי פלסטין לא גורש עלידי יהודים. כולם ברחו מרצונם הטוב.
- אין ישראל חייבת להחזיר אפילו פליט אחד.

מכיוון שהגואם לא היה בארץ בעת מל-חמת תש"ח, לא יכול היה לשאוב את ידיעותיו על הנעשה בה אלא מפי מארחיו המפ"מיים. ואילו בין מאזיניו היו כמה אנשים שהיו עדי-ראייה למעשים שלא תא-מו בדיוק קביעה זו של הגואם.

הקביעה השניה תואמת את הדוקטרינה הרישמית של ממשלת ישראל, והיא מר-חיקה לכת אף מעמדתה הרישמית של מפ"מי.

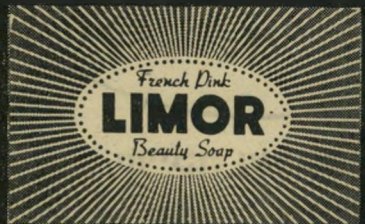
את מי הוא משרת? מכיון ש-עבד-אל-קאדר הוא האדם היחיד בעולם ה-ערבי כולו המאמין שיתכן שלום בלי החזרת חלק מן הפליטים, הרי פסל את עצמו כ„בן-שיח בעל-ערך“. אין כל סיכוי שדו-עותיו יתקבלו עלידי איש מעבר ל-גבול.

אולם יש בהן גם נזק ממש. כי הוא נעץ סכין במאצם הסבלני והבלתי-פופו-לארי של שוחר-השלום בישראל, המבק-שים להסביר לציבור הישראלי שלא ייתכן שלום ללא קורבן כלשהו בבעיית-הפליטים. את מי שרת עבד-אל-קאדר ביוצרו אש-לייה של שלום קל וזול? לכל היותר את עסקני מפ"מי, המבקשים להופיע בעיני הציבור כשוחר-שלום מדופלמים — מבלי

• הדוגלת בהחזרת „מיספר מוסכם“ של פליטים לארץ, כחלק מהסדר-שלום.

חבת סבון לימור

KING-SIZE

סבון האיכות לצרכנית מסולה

סטודיו לריקוד

ג'אז

בהנהלת שמעון לוי

התחלת הלימודים מ-הראשון לספטמבר למתחילים ולמתקדמים

בוקר

ימים א'-ד' שעה 10.00

סטודיו גרטרוד קראוס, דיזנגוף 173

ערב

ימים ב'-ה' שעה 7.30

סטודיו נעמי אלסקובסקי, שלמה המלך 100